

skibsfarten efter aftale med regeringen præsterer til staten som et led i regeringens bestræbelser for at stabilisere pristallet, ved opgørelsen af deres skattepligtige indkomst kan fradrage deres andel i ydelsen, hvilken andel skal ydes med halvdelen inden udgangen af 1951 og med halvdelen i 1952 inden udgangen af juni måned.

*Anmærkninger til § 5. Skatter og afgifter.
Tekstanmærkninger.*

Til nr. 1. Den her foreslåede tekstanmærkning svarer — bortset fra den foreslåede forhøjelse af den skattefrie del af indtægten fra 50 pct. til 80 pct. — til tekstanmærkning nr. 1 til § 5 (II. A.) i finansloven for finansårene 1943-44—1951-52. Med hensyn til de grunde, der motiverede dem, henvises til tillæg A. sp. 907—908 i rigsdagstidenden for 1942—43.

Under de nuværende økonomiske forhold må det anses for ønskeligt, at der vedblivende foretages en merhugst, således at en del af træimporten kan erstattes med indenlandsk gavntræ. Der er derfor ved lov nr. 256 af 14. juni 1951 om fremskaffelse af indenlandsk tømmer og andre gavntræeffekter givet hjemmel for, at landbrugsministeren kan påbyde iværksættelsen af en nærmere fastsat hugst. Det er dog hensigten såvidt muligt at søge merhugsten opnået ad frivillighedens vej, og for at opmuntre til den størst mulige merhugst samt under hensyn til, at den gennem en årække stedfundne merhugst i stigende grad er udtryk for et formueforbrug, må det anses for ønskeligt, at den skattefrie del af indtægten ved merhugst forhøjes til 80 pct., forsåvidt angår indtægten i regnskabsår, der omfatter nogen del af tidsrummet fra den 1. september 1951 til den 31. august 1952. Den nævnte periode vil indgå i alle de regnskabsår, på grundlag af hvilke skatteansættelsen for skatteåret 1953—54 foretages. Den vil endvidere indgå i en del af de regnskabsperioder, der danner grundlag for ansættelsen for skatteåret 1952—53, og det er derfor hensigten at søge tilsvarende hjemmel optaget på forslaget til tillægsbevillingslov for finansåret 1951—52.

Til nr. 2. Den her foreslåede tekstanmærkning svarer til tekstanmærkning nr. 2 til § 5 (II. A. og B.) i finanslovene for finansårene 1951—52 og 1950—51, tekstanmærkning nr. 3 til § 5 (II. A. og B.) i finansloven for finansåret 1949—50, tekstanmærkning nr. 4 til § 5 (II. A. og B.) i finansloven for finansåret 1948—49, tekstanmærkning nr. 3 til § 5 (II. A. og B.) i finansloven for finansåret 1947—48, tekstanmærkning nr. 5 til § 5 (II. A. og B.) i finanslovene for finansårene 1946—47, 1945—46 og 1944—45 og tekstanmærkning nr. 6 til § 5 (II. A. og B.) i finansloven for finansåret 1943—44. Da de grunde, der motiverede tekstanmærkningerne, og hvorom henvises til tillæg A. sp. 907—910 i rigsdagstidenden for 1942—43 (ad nr. 4) stadig gør sig gældende, bør der formentlig også for skatteåret 1953—54 træffes særlige bestemmelser på dette område. Ved de regler, som på grundlag af den i tekstanmærkningen indeholdte hjemmel blev fastsat med hensyn til opgørelsen af varelagre m. v. for skatteåret 1952—53, blev der foretaget visse ændringer i de hidtil fulgte regler. Der vil formentlig være grund til for skatteåret 1953—54 at optage spørgsmålet om yderligere ændringer i de på grundlag af tekstanmærkningen fastsatte regler til overvejelse. Det må anses for ønskeligt, at sådanne overvejelser kan optages såsnart som muligt, således at resultatet heraf kan offentliggøres og tages i betragtning af de erhvervsdrivende ved deres dispositioner.

Til nr. 3. Den her foreslåede tekstanmærkning svarer til tekstanmærkning nr. 3 til § 5 (II. A. og B.) i finanslovene for finansårene 1951—52 og 1950—51, tekstanmærkning nr. 4 til § 5 (II. A. og B.) i finansloven for finansåret 1949—50, tekstanmærkning nr. 5 til § 5 (II. A. og B.) i finansloven for finansåret 1948—49, tekstanmærkning nr. 4 til § 5 (II. A. og B.) i finansloven for finansåret 1947—48 og tekstanmærkning nr. 6 til § 5 (II. A. og B.) i finanslovene for finansårene 1945—46 og 1946—47, således som disse tekstanmærkninger er ændret ved tillægsbevillingslovene for de nævnte finansår. Også for finansåret 1952—53 mener man at måtte foreslå hjemmel tilvejebragt for ekstraordinære afskrivninger, idet det dog er tanken at optage til overvejelse spørgsmålet om eventuelle begrænsninger i omfanget af afskrivningerne udover de begrænsninger, der blev gennemført ved de på grundlag af den i tekstanmærkningen på finansloven for finansåret 1951—52 indeholdte hjemmel fastsatte regler.